

SỐ 598

PHẬT THUYẾT HẢI LONG VƯƠNG KINH

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Tam tạng Pháp sư Trúc Pháp Hộ,
người nước Nguyệt Chi.

QUYỀN 1

Phẩm 1: HẠNH

Nghe như vầy:

Một thuở, Đức Phật ở trên núi Linh thưu tại thành Vương xá cùng với chúng đại Tỳ-kheo gồm tám ngàn vị, một vạn hai ngàn vị Bồ-tát và tất cả đại Thánh từ mười phương đến hội đủ. Các vị ấy đầy đủ cả đức, được các tổng trì, hiểu biết rộng rãi, biện tài chí chán, giải quyết được tất cả nghi ngờ, vào đại thần thông, phân biệt nghĩa tuệ các Đô vô cực, qua đến bờ kia, bậc Khai sỹ thông suốt, định ý chánh thọ, các Đức Phật ngợi khen, đi khắp mọi khu vực khác, đi bằng thần túc, hàng phục hóa độ chúng ma, phân biệt các pháp biết đúng như nguồn gốc chân thật, nhìn thấy căn nguyên của tất cả chúng sinh, tích lũy đạo phẩm, ở trong tám pháp của thế gian mà không chấp trước, dùng đại Từ bi trang nghiêm thân miệng ý, mặc áo giáp vô cực, vượt qua đại tinh tấn ở vô số kiếp mà chẳng chán mệt, làm tiếng gầm sư tử khai hóa ngoại đạo, dùng không thoái chuyển in dấu ấn chân như, hiểu rõ pháp tạng thâm yếu của chư Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Những vị ấy tên là Bồ-tát Sơn Quang, Bồ-tát Tuệ Sơn, Bồ-tát Đại Minh, Bồ-tát Tổng Trì Sơn Cương, Bồ-tát Sơn Khải Vương, Bồ-tát Sơn Đỉnh, Bồ-tát Sơn Tràng, Bồ-tát Sơn Vương, Bồ-tát Thạch Ma Vương, Bồ-tát Lôi Âm, Bồ-tát Vũ Vương, Bồ-tát Bảo Vũ, Bồ-tát Bảo Anh, Bồ-tát Bảo Thủ, Bồ-tát Bảo Tạng, Bồ-tát Bảo Minh, Bồ-tát Bảo Tràng, Bồ-tát Bảo Đỉnh, Bồ-tát Bảo Ấn Thủ, Bồ-tát Bảo Xương, Bồ-tát Bảo Nghiêm, Bồ-tát Bảo Thủy, Bồ-tát Bảo Quang, Bồ-tát Bảo Hải, Bồ-tát Bảo Hiện, Bồ-tát Bảo Tạo, Bồ-tát Lạc Nghiêm Pháp, Bồ-tát Tịnh Vương, Bồ-tát Nghiêm Đỉnh Tướng, Bồ-tát Kim Quang Sức, Bồ-tát Bảo Kế, Bồ-tát Thiên Quân, Bồ-tát Thiên Quang, Bồ-tát Nguyên Diệm, Bồ-tát Chiếu Muội, Bồ-tát Nguyệt Biện, Bồ-tát Phát Ý Chuyển Pháp Luân, Bồ-tát Kim Quang Tịnh, Bồ-tát Thường Thí Vô Úy... một vạn hai ngàn vị Bồ-tát, công đức đều như vậy.

Ở trong kiếp Hiền, Đại sĩ Di-lặc với sáu mươi đại thánh như Nhuyễn Thủ... và mười sáu vị Chánh sĩ giải thoát phiền não chẳng thể nghĩ bàn... Đế Thích, Tứ Thiên vương cùng dân chúng cõi trời Đao-lợi, trời Diệm, trời Đầu-thuật, trời Bất kiêu lạc, trời Hóa tự tại, Đạo sư Ma tử, vua trời Phạm, vua trời Phạm tịnh, vua trời Thiện phạm, vua trời Phạm cụ túc, trời Đại thần diệu, trời Tịnh cư, trời Ly cấu quang cho đến trời Nhất thiện, trời Yến cư, trời Vô thiện thần... Họ đều cùng với sáu vạn quyến thuộc, vua thần Sơn thọ với bốn vạn hai ngàn quyến thuộc, vua thần lực sĩ, còn tên là Trì Hoa với ba vạn hai ngàn quyến thuộc cùng với thần Hương âm, vua rồng Vô phẫn cùng với bảy vạn hai ngàn các rồng, vua chim cánh vàng bốn phương và tất cả các đại tôn thần khác...

Trời, rồng, quỷ thần, thần Vô thiện, vua thần Phượng hoàng, vua thần Sơn thọ, thần Diêm nhu... đều cùng với quyến thuộc đi đến chỗ Đức Phật cúi đầu lạy bái xong đứng sang một bên. Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, thiện nam, tín nữ, làm lễ Đức Phật, rồi đều ngồi sang một bên.

Khi đó, Đức Phật cùng với ngần ấy trăm ngàn chúng theo hào vây quanh. Đức Phật ngồi trên tòa Sư tử cao rộng mà chư Thiên đã nghiêm tịnh, vì bốn bộ chúng giảng nói pháp. Đức Phật ở giữa chúng như núi chúa sừng sững, rực sáng hiện lên ở biển cả, đức Ngài vượt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chư Thiên, thế gian, không ai sánh nổi, ánh sáng lồng lộng không đâu chǎng soi đến. Khi uy lực của Đức Như Lai ứng biến thì ở không trung hóa ra lọng báu với mọi thứ báu trang sức xen nhau che khắp bốn phương, vô số trăm ngàn chuỗi ngọc buông xuống, ánh sáng ngọc báu xanh vàng đỏ trăng sáng sạch soi khắp hư không, ánh sáng của ngọc, từ ngọc phát ra, màu sắc của nó nhiều không lường, chǎng thể xứng kể, mưa xuống những hoa thơm, hoa ngập đến đầu gối, ở trong hư không phát ra tiếng sấm lớn, mưa xuống đủ loại hương quý. Đến đây, Hiền giả Đại Mục-kiền-liên, nương Thánh chỉ Đức Phật, hỏi Đức Phật:

–Sự cảm động hôm nay con chưa từng nghe thấy! Đây là điềm lành gì?

Đức Phật dạy:

–Này Mục-liên! Hôm nay, Long vương muốn đến yết kiến Phật nên trước hiện điềm lành này.

Lời Đức Phật chưa xong, tức thời Long vương cùng bảy mươi hai ức thể nữ, tám mươi tư ức quyến thuộc đều mang theo hoa thơm, cờ phướn, lọng, trăm ngàn nhạc cụ đi đến chỗ Đức Phật, cúi đầu xong, nhiều quanh bảy vòng, đem đồ mang theo cửa từng người tung lên trên Đức Phật và tấu âm nhạc cúng dường, rồi cùng với quyến thuộc trong cung đều đứng trước Đức Phật, dùng kệ khen:

*Thí từ xót thương đời
Cùng mắt đời thị hiện
Tuy sinh ở thế gian
Như hoa sen không đắm.
Thí yên ổn thế gian
Ở đời soi ba đời
Hiểu pháp như mặt trời
Cúi lạy Đấng Tối Thượng
Mười lực vượt thí, giới
Quyến thuộc tự điều phục
Thiêu trừ tối trần lao
Điều chúng như ngựa thuần.
Ban cho bảy của lớn
Chúng sinh thêm ân từ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Làm cha mẹ tất cả
Cúi lạy Đấng Phước Điền!
Tướng chẳng mày sáng chói
Như mặt trời sáng trong
Người ở trên trời Phạm
Không thể nhìn đỉnh Ngài.
Mặt Phật phát hào quang
Nhờ ánh sáng được yên
Soi khắp trăm ngàn nước
Tận cùng ngục Vô gián
Lời êm dịu vô cực
Nghi kết giải quyết thông
Tiếng thanh tịnh vô cầu
Cùng khắp trời, thế gian
Trừ tham, sân, si tối
Soi bằng ánh trí tuệ
Cho an khiến hoan hỷ
Và thị hiện giải thoát.
Hiểu thông suốt ba đời
Sánh cầu không ai bằng
Người biết hạnh chúng sinh
Rõ con đường ác lanh.
Quan sát cẩn nguyên người
Cùng lúc đều nhìn thông
Mở lòng khiến giải thoát
Cúi lạy Đấng Tuệ Thượng!
Các ma trăm ngàn ức
Đến cây, cầu Thế Tôn
Uy thần, nguyên công đức
Hàng phục, hóa tâm tà.
Chẳng sân, chẳng nhảm chán
Lực Từ bi dẫn đường
Cúng dường Đấng Tôn Quý
Ai dám lười, kiêu căng?
Quán pháp không thật có*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ví chúng như hư không
Như chớp, mù, bèo bọt
Huyền hóa, cùng sóng nắng
Vốn không, duyên nhau có
Xé không ngã, ngã sở
Tuệ bày pháp sinh tử
Nên chờ chặng cúng đường.
Sở dĩ vô số kiếp
Úc ức kiếp tu hành
Cúng đường hàng úc vạn
Chặng thế kể Thế Tôn.
Bố thí, Trì giới, Nhẫn
Tinh tấn, Thiền định, Tuệ
Nguyễn Ngài đã đầy đủ
Cúi lạy Đấng Đại Hùng.

Đến đây, vua rồng biển nói kệ khen Đức Phật này xong, ở trước Đức Phật bạch rằng:

– Con có điều muốn thưa hỏi! Nếu Ngài cho phép thì con mới dám trình bày!

Đức Phật nói:

– Điều ông hỏi, nếu có nghi ngờ thì Như Lai sẽ vì ông giảng nói đầy đủ!

Long vương thấy Đức Phật cho phép thì mừng rỡ hỏi:

– Sao gọi là Bồ-tát trừ các đường ác?

Sao gọi là Bồ-tát vượt ra các nạn?

Sao gọi là Bồ-tát sinh chư Thiên, nhân gian?

Sao gọi là Bồ-tát chẳng lìa các Đức Phật?

Sao gọi là Bồ-tát được gặp bạn lành?

Sao gọi là Bồ-tát thường trụ yên ổn?

Sao gọi là Bồ-tát luôn dốc lòng tin?

Sao gọi là Bồ-tát nhiều hoan hỷ hộ trì?

Sao gọi là Bồ-tát tế độ mọi nhân duyên?

Sao gọi là Bồ-tát lớn thêm thiện pháp?

Sao gọi là Bồ-tát vui mừng tạo cội gốc đức?

Sao gọi là Bồ-tát luôn vui với nghĩa?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sao gọi là Bồ-tát chẳng nhiễm trước năm ấm?
Sao gọi là Bồ-tát luôn ưa thích pháp?
Sao gọi là Bồ-tát vui với pháp lạc?
Sao gọi là Bồ-tát nghe không chán?
Sao gọi là Bồ-tát thưa thỉnh việc lợi ích quán sát nghĩa?
Sao gọi là Bồ-tát nghe có thể phụng hành?
Sao gọi là Bồ-tát đủ đức xuất gia?
Sao gọi là Bồ-tát lìa chõ ở thuận với giới?
Sao gọi là Bồ-tát bỏ gánh nặng?
Sao gọi là Bồ-tát thường ở dưới gốc cây?
Sao gọi là Bồ-tát ưa chõ nhàn tịnh?
Sao gọi là Bồ-tát ở chõ yên một mình?
Sao gọi là Bồ-tát lìa các dua nịnh?
Sao gọi là Bồ-tát đủ tuệ xuất gia?
Sao gọi là Bồ-tát vào pháp thâm yếu?
Sao gọi là Bồ-tát quán pháp như huyền?
Sao gọi là Bồ-tát chẳng rời vào đoạn kiến?
Sao gọi là Bồ-tát chẳng rời vào thường kiến?
Sao gọi là Bồ-tát vượt pháp nhân duyên?
Sao gọi là Bồ-tát vượt các tà kiến?
Sao gọi là Bồ-tát thần thông tự an lạc?
Sao gọi là Bồ-tát được sáu thông?
Sao gọi là Bồ-tát được tuệ thông?
Sao gọi là Bồ-tát lậu tận thần đạo?
Sao gọi là Bồ-tát hiện Từ bi không ngăn ngại?
Sao gọi là nhận thức của Bồ-tát không ngại?
Sao gọi là Bồ-tát hiểu rõ sự vận hạnh của tâm chúng sinh?
Sao gọi là Bồ-tát tạo tác không chán đủ?
Sao gọi là Bồ-tát phân biệt lời dạy bảo cho người giáo hóa?
Sao gọi là Bồ-tát hàng phục ma oán?
Sao gọi là Bồ-tát lìa khỏi các sợ sệt?
Sao gọi là Bồ-tát ngăn người thoái chuyển?
Sao gọi là Bồ-tát được không thoái chuyển?
Sao gọi là Bồ-tát chứng được Nhẫn bất khởi?
Sao gọi là Bồ-tát qua khỏi các tịnh?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sao gọi là các hạnh Bồ-tát thanh tịnh?

Sao gọi là Bồ-tát được Đức Thế Tôn thọ ký?

Đức Phật khen:

– Hay thay, hay thay! Này Hải Long vương! Chỉ có ông mới hỏi
Như Lai những nghĩa như thế này! Hãy lắng nghe, lắng nghe và
khéo suy nghĩ những vấn đề đó!

Long vương thưa:

– Thưa vâng, Đức Thế Tôn! Con nguyện ưa muốn nghe!

Đức Phật dạy rằng:

– Bồ-tát có bốn việc bỏ các đường ác! Những gì là bốn?

1. Bồ-tát, tâm không làm hại.

2. Đối với chúng sinh luôn hộ trì mười đức.

3. Chẳng nói sai sót của người cũng chẳng khinh mạn.

4. Tự xét lỗi mình chẳng nói cái xấu của kẻ khác.

Đó là bốn.

Lại có bốn việc vượt qua các nạn. Những gì là bốn?

1. Thường khen Tam bảo, Phật, Pháp, Thánh chúng.

2. Có người ưa pháp mà chẳng nhiễu loạn.

3. Chẳng tạo sự nghi ngờ cho người.

4. Có kẻ do dự thì mở đường dẫn lối cho họ.

Đó là bốn.

Lại có bốn việc sinh lên chư Thiên, nhân gian. Những gì là bốn?

1. Chẳng bỏ tâm đạo.

2. Lại dạy người khác cũng chẳng hủy giới.

3. Tâm nguyên thanh tịnh.

4. Vì người nói kinh mà phát tâm Từ bi lớn.

Đó là bốn.

Lại có tám việc chẳng lìa khỏi chư Phật. Những gì là tám?

1. Thường nhớ nghĩ chư Phật.

2. Cúng dường Như Lai.

3. Khen ngợi Thế Tôn.

4. Tạo hình tượng Đức Phật.

5. Khuyến hóa chúng sinh khiến cho họ thấy Như Lai.

6. Hướng về phương hướng nghe có danh hiệu Phật. Nguyện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sinh về nước Phật đó.

7. Chí chẳng khiếp nhược.
8. Thường ưa chánh tuệ vi diệu của Phật.

Đó là tám việc.

Lại có bốn việc được gấp bạn lành. Những gì là bốn?

1. Chẳng kiêu mạn, không dua nịnh.
2. Thường thêm cung kính.
3. Lời nói thuận nhu hòa mà chẳng tự đại.
4. Thường nhận lấy lời dạy bảo.

Đó là bốn việc.

Lại có ba việc luôn ở chỗ yên ổn. Những gì là ba?

1. Chẳng cứng nhắc chẳng tạo tác mà chẳng dua nịnh.
2. Trừ các tham, ganh ghét.
3. Thấy người được cung cấp thay họ vui mừng.

Đó là ba việc.

Lại có năm việc thường dốc lòng tin. Những gì là năm?

1. Thông đạt ưa lực giải thoát.
2. Tích chứa lực công đức.
3. Nhập vào lực báo ứng.
4. Nói theo lực đạo tâm.
5. Đem theo lực ngự pháp.

Đó là năm việc.

Lại có hai việc nhiều chỗ hoan hỷ hộ trì. Những gì là hai?

1. Chẳng xả hoan hỷ.
2. Chẳng ở tại sân hận.

Đó là hai việc.

Lại có hai mươi việc hộ trì mọi nhân duyên. Những gì là hai mươi?

1. Luôn tin lời Phật dạy.
2. Chẳng chấp trước duyên khác.
3. Việc mình làm tự bảo hộ.
4. Người khác làm người khác chịu.
5. Pháp pháp tương ứng.
6. Pháp pháp soi nhau.
7. Thiện ác báo ứng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

8. Không loạn chabilidad thuận.
9. Lòng không tưởng niệm.
10. Không ngã không nhân.
11. Đều không thật có.
12. Cũng không qua lại.
13. Không chối đi về.
14. Trừ nhân duyên quả báo.
15. Do tội phước an nguy.
16. Hộ trì các duyên.
17. 18. Các Đức Phật Thế Tôn đều do thanh tịnh mà thành đạo.
19. 20. Trừ mọi việc ác nêu chúng ta tu hành gốc thiện.

Đó là hai mươi việc.

Lại có hai việc lớn thêm pháp lành. Những gì là hai?

1. Biết đến ba phẩm.
2. Tu hành không buông lung.

Đó là hai việc.

Lại có hai việc nữa. Những gì là hai?

1. Vui mừng tạo cội gốc đức.
2. Cũng chabilidad tưởng đến báo đền.

Đó là hai việc.

Lại có năm việc thường vui với nghĩa. Những gì là năm?

– Chẳng đắm trước sắc, thanh, hương, vị, xúc. Đó là năm.

Lại có năm việc luôn ham thích pháp. Những gì là năm?

– Chẳng tham sắc, thọ cho đến được trí tuệ, ủng hộ tất cả. Đó là năm.

Lại có sáu việc luôn vui với pháp. Những gì là sáu?

1. Vui với năm căn, chẳng ưa năm dục.
2. Thường vui pháp hội, chẳng ưa bàn luận về thế gian.
3. Ưa giảng nói kinh, chẳng ưa ăn mặc.
4. Thường ưa quán pháp, chẳng ưa bất tịnh.
5. Ưa tu theo pháp, chẳng ưa văn tự.
6. Ưa pháp của Phật, chẳng ưa pháp của Thanh văn, Duyên giác.

Đó là sáu việc.

Lại có tám việc ưa thích pháp lạc. Những gì là tám?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

1. Ưa giảng Phật đạo, chẳng ưa thấp hèn.
2. Ưa Độ vô cực, chẳng ưa đạo Thanh văn, Duyên giác.
3. Ưa khen bốn ân, chẳng ưa phi pháp.
4. Ưa đại Từ bi, chẳng ưa việc đồi.
5. Ưa nói đại đạo, chẳng ưa pháp đầu tiên hay cuối cùng.
6. Ưa giảng gốc duyên khởi pháp sâu xa, chẳng ưa thường, vô thường, ngã, nhân, thọ mạng.
7. Ưa pháp chân đế Không, Vô tướng, Vô nguyên, chẳng ưa hý luận lìa tướng phóng dật.
8. Ưa cõi nước Phật trang nghiêm, chẳng ưa quán đoạn diệt. Đó là tám việc.

Lại có năm việc để nghe không nhảm chán. Những gì là năm?

1. Học rộng lợi cho trí tuệ, đối với điều minh đạt nghe không nhảm chán.
2. Nghe khắp chẳng lười, giải quyết các hố nghi nghe không nhảm chán.
3. Nhờ nghe lại hiểu rõ phiền não sân hận nêu không nhảm chán.
4. Nhờ nghe đoạn trừ dục mà trừ tất cả những chấp trước cấu uế của chúng sinh nêu không nhảm chán.
5. Nhờ nghe dũng mãnh, giải quyết tất cả nghi ngờ nêu không nhảm chán.

Đó là năm việc.

Lại có hai việc quan sát nghĩa cầu nghe chẳng mệt? Những gì là hai?

1. Dấy khởi hạnh chánh kiến của Hiền thánh.
2. Được cốt yếu của Tổng trì vô ngại biện.

Đó là hai việc.

Lại có mười việc để nghe có thể phụng hành. Những gì là mươi?

1. Lợi biết nhảm chán ở nơi nhàn nhã.
2. Thân miệng tâm tịch tĩnh, tiến dừng an tường.
3. Điều nghe được đều quán thanh tịnh.
4. Ở một mình ít việc, chẳng ưa sự huyên náo.
5. Đầu đêm cuối đêm thường quán tinh tấn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

6. Kính trọng bạn lành.
7. Để tâm đến điều xấu hổ.
8. Thường đem lòng thương bảo hộ cho tất cả.
9. Thiền định Hiền thánh bình đẳng, phước đức đầy đủ.
10. Dùng bố thí cứu hộ trên trời và thế gian.

Đó là mươi việc.

Lại có năm việc để đủ đức xuất gia. Những gì là năm?

1. Việc làm đã thành chặng quên mất nữa.
2. Diệt trừ kết sử phiền não.
3. Tâm ấy phải bỏ tất cả các chấp trước.
4. Đối với các Đức Phật Thế Tôn chặng nói lỗi lầm.
5. Đã được giải thoát, thấy những người bị trói buộc vì họ nói pháp giải thoát.

Đó là năm việc.

Lại có năm việc để xuất gia thuận theo giới cấm. Những gì là năm?

1. Thuận theo giới pháp, cứu tế người hủy giới.
2. Thuận theo các điều đã nghe, cứu tế người ít nghe.
3. Thuận các định ý cứu tế người loạn tâm.
4. Thuận các trí tuệ cứu tế người ác trí.
5. Thuận kẻ được độ, an lập mọi người yên ổn vô vi.

Đó là năm việc.

Lại có năm việc nữa. Những gì là năm?

1. Bỏ gánh nặng mà trừ năm ấm.
2. Đoạn dứt kết sử ân ái và các sự tích tập.
3. Luôn dùng tịch định xả bỏ tịch diệt.
4. Vào với đạo đức phụng hành tám đạo.
5. Vào với Thánh đế, kiến lập tất cả mọi người ở pháp Chánh đế.

Đó là năm.

Lại có bốn pháp thường ở dưới gốc cây. Những gì là bốn?

1. Chẳng tiếc thân mạng.
2. Phụng hành tất cả các pháp đức lành.
3. Phát tuệ thần thông.
4. Tu hành việc tịch nhiên người trời mừng vui.

Đó là bốn pháp.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại có bốn việc ưa ở nhàn nhã. Những gì là bốn?

1. Phát khởi đại Bi do ở nhàn nhã, được sự khen ngợi của chư Phật muốn cứu chúng sinh.

2. Không thiêu vê tà hạnh, khi ngồi thành Phật trang nghiêm tự tại, chẳng bị phiền não.

3. Học hạnh rốt ráo của Bồ-tát khác, tích lũy đức nhàn tịnh.

4. Vào đến nước thành, huyện ấp, xóm làng vì mọi người nói pháp.

Đó là bốn việc.

Lại có ba việc để ngồi yên tu tập công đức tối tôn vô thượng vi diệu, làm hạnh Hiền thánh. Những gì là ba?

1. Chẳng tích tập yêu ghét cũng không ham thích.

2. Tự tại ly dục lòng không bị trói buộc, bước đi tự do, lòng bình đẳng với tất cả.

3. Mau chóng được định ý.

Đó là ba việc.

Lại có ba việc:

1. Lìa khỏi các đua nịnh.

2. Lòng ngay thẳng không sân hận.

3. Đã trụ với hạnh mọi kết sử liền đoạn trừ.

Đó là ba việc.

Lại có tám việc để đủ đức xuất gia. Những gì là tám?

1. Hiền thánh biết đủ, ở chỗ riêng.

2. Biết được giới hạn.

3. Đạt được những điều biết rộng học nhiều.

4. Bỏ sân hận, luôn nhẫn nhục.

5. Chẳng xả đạo tâm, hành bốn Ý chỉ.

6. Chuyên tinh định ý.

7. Ứng hợp trí tuệ.

8. Tất cả việc dấy khởi lấy hạnh làm quan trọng.

Đó là tám.

Lại có mươi việc vào pháp yếu sâu xa. Những gì là mươi?

1. Thấy thân tự nhiên thì các pháp tự nhiên.

2. Thân tịnh thì tất cả pháp tịnh.

3. Thấy mình không ngã thì các pháp không ngã.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

4. Tự quán thân không thì chẳng nghi pháp không.
5. Thân minh không tiếng thì các pháp như tiếng vang.
6. Xét thân tịch mịch thì các pháp tịch mặc.
7. Xét chân thật ngã thì quán thấy thật pháp.
8. Chí minh thâm diệu thì thấy pháp sâu xa.
9. Thân minh không nghe thì các pháp như điếc.
10. Ta không thọ nhận thì thấy tất cả pháp không thể nắm giữ.

Đó là mươi việc.

Lại có mươi việc:

1. Các pháp như huyền dấy khởi tưởng đối trả.
2. Các pháp như mộng, điều thấy không thật.
3. Các pháp như sóng nắng, khởi tưởng điên đảo, thấy chẳng chắc chắn.
4. Các pháp như bóng, nhân duyên tạo tác không cho là vui.
5. Các pháp như trăng đáy nước, bắt lấy chẳng thể được, tưởng ấy lìa khỏi hành động.
6. Các pháp như tiếng vang, gốc ngọn đều rỗng không.
7. Các pháp như ánh chớp, sáng hiện rồi diệt theo.
8. Các pháp như bức tranh lìa khỏi tham, sân si.
9. Các pháp vốn tịnh chẳng bị sự nhiễm ô của khách tràn ô nhiễm.
10. Các pháp như hư không vừa khởi lên liền diệt, không có xứ sở.

Đó là mươi việc.

Lại có hai việc chẳng rơi vào đoạn kiến. Những gì là hai?

1. Tuệ tùy lúc nhập vào tội phước.
2. Phân biệt rõ sự sáng suốt của Thánh trí chư Phật.

Đó là hai việc.

Lại có hai việc chẳng rơi vào thường kiến. Những gì là hai?

1. Tất cả nói tuệ vô thường.
2. Ý vừa khởi liền diệt, không tồn tại mãi.

Đó là hai việc.

Lại có bốn việc vượt pháp nhân duyên. Những gì là bốn?

1. Tích tập không sáng suốt.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

2. Tích tập vào sinh tử.
 3. Không sáng suốt đã diệt thì sinh tử liền trồ.
 4. Chẳng rơi vào đoạn kiến, chẳng trú ở thường kiến.
- Đó là bốn việc.

Lại có bốn việc lìa các tà kiến. Những gì là bốn?

1. Hiểu tuệ rõ khôn chảng thấy bỉ ngã.
2. Hiểu được vô tướng chảng thấy thọ mạn.
3. Rõ khôn, vô nguyện chảng thấy ba xứ.
4. Phân biệt duyên khởi lìa khởi thường và vô thường.

Đó là bốn việc.

Lại có sáu việc dùng các thần thông mà tự an vui. Những gì là sáu?

1. Chảng dùng mắt ác nhìn chúng sinh thì được Thiên nhã thanh tịnh.

2. Nghe âm thanh ác mà có thể nhã nhục thì đạt được Thiên nhã tịnh thanh tịnh.

3. Tâm ấy chảng loạn thì nhìn thấy tâm người khác thanh tịnh.

4. Gieo trồng mọi cội gốc đức thì biết việc đã qua.

5. Hành động của thân cũng như lời nói thì được Thần túc thanh tịnh.

6. Tu hành các sự cung kính, chảng dối Pháp sư thì hết các lậu, được thanh tịnh.

Đó là sáu việc.

Lại có sáu việc được sáu thông. Những gì là sáu?

1. Do thấp đèn nên được Thiên nhã thanh tịnh.

2. Bố thí các âm nhạc nên được Thiên nhã thanh tịnh.

3. Bố thí không mong cầu nên rõ biết tâm chúng sinh.

4. Gieo trồng cội gốc mọi đức nên biết việc quá khứ.

5. Khước trừ các ấm cái, giải quyết mọi hổ nghi chứng được thần túc thanh tịnh.

6. Dùng pháp bố thí nên diệt trừ các lậu được thanh tịnh.

Đó là sáu việc.

Lại có sáu việc đạt được thông tuệ. Những gì là sáu?

1. Vừa thấy Như Lai thì được Thiên nhã thanh tịnh.

2. Vào chúng hội nói pháp thì được Thiên nhã thanh tịnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

3. Chế phục được tâm minh thì thấy ý của chúng sinh.
4. Thường tu tập sáu niệm thì được biết đời trước.
5. Bỏ các tham đắm thì chứng được thần túc, bay lên nhẹ nhàng.

6. Tu tập các pháp thì được diệt trừ các lậu.

Đó là sáu việc.

Đức Phật lại bảo Long vương:

–Những Thanh văn, Duyên giác và Thần tiên, ngoại đạo, trời, rồng, quỷ thần, thần Vô thiện, thần chúa phượng hoàng, vua thần núi, thần Diêm nhu, người cùng chẳng phải người mà có Thiên nhãn thì có thể dùng thần thông mà tự an vui. Xét về mắt, mắt Bồ-tát thì tối thượng vô cực thanh tịnh sáng suốt, ngoại trừ mắt của Như Lai, mắt của Bồ-tát không đâu chẳng thấy, màu sắc ánh sáng của trời, người, nguồn gốc của các pháp không gì ngăn ngại.

Lại Thanh văn, Duyên giác và trời, rồng, thần, người cùng chẳng phải người... Xét về tai của Bồ-tát thì tối thượng vô cực thanh tịnh sáng suốt, ngoại trừ tai của Như Lai, tai của Bồ-tát không gì chẳng nghe. Sự giảng nói các pháp và âm thanh trời người không gì ngăn ngại, nghe các âm thanh biết rõ ba đạt, rõ biết tâm của tất cả chúng sinh, việc làm tạo niệm nhân duyên báo ứng, ý tưởng qua lại, tịnh chẳng tịnh, trước chẳng trước... ngần ấy thứ tâm, hoặc tâm nghịch, hoặc tâm thuận, tâm trói, tâm mở, tâm nương, tâm chẳng nương, tâm mê hoặc, tâm định, tâm hữu xứ, tâm vô xứ, hoặc tâm hưng suy... đã hiểu rõ chúng, thấy hết căn cơ của người để theo đúng như sự ứng hợp mà nói pháp, đã rõ túc mạng, biết gốc bỉ ngã, sự khởi lên đầu cuối (trọn vẹn) không gì chẳng thông đạt, chí thành chẳng hư dối, thần túc không nương cậy, không đâu chẳng thị hiện. Đó là năm thần thông của Bồ-tát.

Lại, tâm tự tại đầy đủ tạo tác, đó là an vui, thị hiện thân Phật mà vào Nê-hoàn, chẳng hoàn toàn diệt độ.

Sao gọi là Bồ-tát lậu tận thần thông?

1. Bồ-tát vượt qua Thanh văn, Duyên giác.
2. Chứng đắc giải thoát.
3. Nương vào Phật tuệ.
4. Hiểu rõ chúng sinh tất cả vốn tịnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

5. Chẳng diệt tận các lậu mà chẳng thủ chấp chứng đắc.
6. Vì tất cả người, khen ngợi các lậu tận.

Đó là sáu thần thông.

Lại có bốn việc thấy tuệ không bị ngăn che. Những gì là bốn?

1. Tu theo tuệ đức đạt đến năm Thông này.

2. Hành đại Từ, đại Bi biết bốn hạnh giải thoát.

3. Giữ gìn phương tiện trí tuệ, đạt được bốn Vô ngại.

4. Định ý chánh thọ Không, Vô tướng, Vô nguyên đạt đến ba mươi bảy pháp đạo phẩm.

Đó là bốn việc.

Đức Phật lại bảo vua rồng:

– Sao gọi là sự thấy không bị ngăn che?

– Trừ tất cả dở bẩn các phiền não hiện hữu và nếu có, ngăn ngại thị hiện ở gốc sinh tử, dẫn đường khiến ở Nê-hoàn, hiện thừa Thanh văn, Duyên giác hóa đến đạo tràng, tùy theo tập tục khuyên người thực hành tịch tĩnh. Đó gọi là không ngăn che.

Lại có không ngăn che nữa. Hiện tất cả số đến không cùng tận, hiện diệt các số chứng không chấp trước, tuy các hạnh ở tại số lượng nhưng đối với pháp vô số không bị ngăn ngại, do không ấm cái được đến vô vi mà đối với pháp hữu vi cũng không ngăn ngại. Đó gọi là Bồ-tát hiện bày tuệ vô ngại.

Lại có bốn việc:

1. Hiểu rõ tâm hành chúng sinh.

2. Tùy theo tập tục được tuệ chánh thọ.

3. Biết việc làm của ý là phương tiện thiện xảo.

4. Tự tại đối với các pháp.

Đó là bốn việc.

Lại có năm việc hành hóa không nhảm chán. Những gì là năm?

1. Đã được an ổn thì làm cho chúng sinh được yên.

2. Đại Bi kiên cường.

3. Nhìn tất cả người biết cốt túy của mình.

4. Theo hạnh nguyện của người mà thị hiện hạnh.

5. Đứng ở trên cùng đức đặc biệt kỳ lạ.

Đó là năm việc.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại có sáu việc phân biệt lời giáo hóa đã thọ nhận. Những gì là sáu?

1. Chứng được Tống trì.
2. Tâm an lập tịch nhiên.
3. Nhập vào chân lý thanh tịnh.
4. Tâm vào các tuệ.
5. Biện tài không chấp trước không dừng.
6. Tuệ phương tiện theo thứ lớp giải nói.

Đó là sáu việc.

Lại có tám việc hàng phục ma oán. Những gì là tám?

1. Hiểu rõ năm ấm ví như huyền, lìa tham kiến phiền não, làm việc không chấp trước.
2. Biết tất cả pháp đều không sinh ra, theo chõ sinh ấy mà mở đường dẫn lối.

3. Chẳng bỏ tâm đạo, tinh tấn kiên cường.

4. Chẳng bỏ Phật đạo, chẳng sợ ba cõi.

5. Lìa bỏ sở hữu, quan sát người vật.

6. Tìm xét chân lý, quan sát tướng vô thường.

7. Tích chứa đức chẳng nhảm chán, tập hợp trí tuệ.

8. Chẳng ưa trí Thanh văn, Duyên giác.

Đó là tám việc.

Lại có mười việc lìa các sơ sệt, làm việc Bồ-tát. Những gì là mười?

1. Tu hành bối thí để tự trang nghiêm.

2. Trụ ở cấm giới đoạn dứt các đường ác.

3. Ở với nhẫn nhục các căn chẳng loạn.

4. Kiên cường tinh tấn, gieo trồng căn lành chẳng mỏi mệt.

5. Tu hành thiền định tâm chẳng hoảng sợ.

6. Thành được trí tuệ lìa khói phiền não.

7. Phương tiện thiện xảo hiểu rõ nguyện của Thánh trí vô biên, phân biệt được mọi việc.

8. Hiểu rõ nghĩa các pháp tùy thuận biện tài.

9. Chứng được tổng trì giải quyết, trừ khử các hố nghi của chúng sinh.

10. Được trụ chõ trụ của Phật hộ trì tất cả pháp.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đó là mươi việc.

Lại có tám việc chế ngự sự thoái chuyển. Những gì là tám?

1. Nói với làm tương ứng.

2. Tự xét lỗi mình, chẳng nói khuyết điểm người khác.

3. Thà mất thân mạng chẳng tạo sự khinh trọng.

4. Được lợi chẳng mừng, không lợi chẳng buồn.

5. Tâm chẳng mang ác hại, dẫu dù tất cả dấy khởi ý tưởng hộ trì chúng sinh.

6. Giữ gìn tất cả cấm giới chẳng bỏ phép của thầy.

7. An vui cho mọi người, chẳng tự cầu yên vui cho mình.

8. Bố thí tất cả sự yêu thích mà chẳng hối tiếc.

Đó là tám việc.

Lại có năm việc được chẳng thoái chuyển đổi với đạo Vô thượng chánh chân. Những gì là năm?

1. Phương tiện quyền xảo thành tựu vô ngại các Ba-la-mật.

2. Vào sâu diệu pháp, rõ nghĩa của chân lý.

3. Thần thông vô ngại thấy căn cơ của chúng sinh, phân biệt các tuệ.

4. Thực hành hạnh không chấp trước chẳng thể cùng tận.

5. Theo pháp duyên khởi chẳng cùng tận, chứng tất cả các lậu.

Đó là năm việc.

Lại có ba việc chứng Nhẫn bất khởi. Những gì là ba?

1. Quan sát nhân thanh tịnh không ngã, ngã sở.

2. Pháp tịnh tĩnh.

3. Tuệ tịnh không chấp trước.

Đó là ba việc.

Lại có ba việc vượt qua các thanh tịnh:

1. Quá khứ thanh tịnh, các pháp thường chấm dứt.

2. Vị lai thanh tịnh, pháp không sinh khởi.

3. Hiện tại thanh tịnh, pháp không chỗ trụ.

Đó là ba.

Lại có ba việc:

1. Thân làm thanh tịnh công đức dồi dào.

2. Miệng nói thanh tịnh trí tuệ vòi voi.

3. Ý niệm thanh tịnh định chẳng lay chuyển.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đó là ba.

Lại có bốn việc được gặp Đức Phật Thê Tôn và được thọ ký.
Những gì là bốn?

1. Tánh tịnh hòa thuận, tuân theo pháp.
2. Đầy đủ các hạnh, quán hạnh thanh bạch.
3. Chứng được tuệ lực, thông đạt tất cả tâm.
4. Rõ các pháp vốn tịnh, chẳng khởi, chẳng diệt, cũng chẳng loạn động.

Đức Phật bảo vua rồng:

– Đó là bốn pháp hành trì của Bồ-tát, được gặp Đức Phật Thê Tôn và được thọ ký.

M